

Свештеникова прича о Исламу

[Српски – Serbian – صربي]

Јусуф Естес

Превод: Мерсед Суљкановић

Ревизија и обрада: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿ قصة إسلام يوسف إستيس، نصراني سابقًا ﴾

« باللغة الصربية »

يوسف إستيس

ترجمة مرثد سوليكانوفيتش

مراجعة: فيزو رادونشيش - ليوبيتسا يوفانوفيتش

2014 - 1436

IslamHouse.com

Свештеникова прича о Исламу

Јусуф Естес, Американац, који је данас самостални мисионар у Ислам, прича на један шаљив начин своју причу, како је он примио Ислам:

„Многи људи ме питају, како то да хришћански позивач и свештеник прихвати Ислам, нарочито када се човек присети свих негативних ствари које се свакодневно пласирају о Исламу и муслиманима. Неки људи су једноставно радознали, док други моје „прелазак“ на Ислам сматрају то само ретким случајем. Неки су ме питали како сам могао то да се окренем од Исуса, или да ли сам ја стварно био схватио Свети дух, а чак ме неки и питају да ли се ја осећам као „новорођен“ или не, или да ли сам икада имао осећај спасења. То су добра питања на која ћу се осврнути до краја овој писменој записи. Желим да се сваком понаособ захвалим за његово интересовање и да му моју скромну причу представим, ако Бог да. (Ово је израз који је карактеристичан у говору муслимана. За сваку ствар која се налази у будућности муслимани када је спомену муслимани

додају након тога: „Ако Бог да.“ То јесте ако Он буде желео да се тако деси или не, јер то управо није у људској моћи оп.п.).

Један јако љубазан хришћански господин ме је упитао у свом е-мајлу зашто и како сам могао да напустим Хришћанство и да га заменим Исламом. Ово је сада мање или више копија тог писма које сам њему тада као одговор послао.

Увод

Моје име је сада Јусуф Естес, али у претходним годинама су ме моји пријатељи звали Скип. Позивао сам у Хришћанство и радио уз то у забавној и музичкој индустрији од када сам био дечак у 50-им годинама. Мој отац и ја смо оснивали радње за музику, уједно и тв-радио програме и забаву у слободно време за разоноду (и профит). Био сам музичарски свештеник и чак сам користио и јахање на понију како би децу забављао представљајући се као „Кловн Скипи“.

Једном сам као изасланик у мировној конференцији Уједињених нација служио као религијски водич. А данас сам пензионисани муслимански капелан (муслимански свештеник оп.п.)

за затворску канцеларију Сједињених Америчких Држава у Вашингтону, а исто тако сам активан заједно са многим муслиманским студентима и организацијама младих, као и школама за муслиманску децу. Као такав пропутовао сам око читавог света, држим говоре и ширим поруку о Христосу кроз Кур'ан и Ислам. Држимо дијалоге и групе за дискусије са свим верским опредељенима и уживамо да будемо свуда заједно и леђа уз леђа радимо уз свештенике и попове. Неке од наших активности су у сектору институција, војсци, универзитетима и затворима. Наш најпревасходнији циљ је да исправну поруку Ислама, да подучимо и да остваримо комуникацију, и да кроз то покажемо праву слику стварност муслимана. Иако се Ислам већ сада доста примакао Хришћанству по броју следбеника, ипак видимо многе од оних који се називају муслиманима да они праву поруку Ислама о „Миру, преданости и послушности Богу“ ни не разумеју а нити је представљају. „ (изрази споменути под наводницима обједињује сам арапски назив „Ислам“)

Плашим се да сам се у почетку мало превише залетео. Покушао сам мало више да нашем раду подарим позадине, можда како бих видео да ли има

какве користи од тога за оне које проживљавају исто то што сам ја проживео, онда када сам покушао да оставим Хришћанство.

Шта се заправо догодило

Ово ће вам се можда учинити непознатим, нарочито јер имамо различито схватање и концепте о Богу, Исусу, посланству, греху и спасењу. Али, видите, био је период када сам и ја био у истом том броду у којем су данас многи људи. Стварно, био сам и ја. Допустите да појасним.

Снажан Хришћанин

Одрастао сам у приврженој хришћанској породици на средњем западу (САД-а). Наша породица и њени претци нису само градили цркве и школе на простору ове земље, већ су они заправо били први који су дошли на ово подручје. Док сам још био у основној школи преселили смо се 1.949. године у Хјустону у Тексасу. Посећивали би редовно цркву и са 12. година сам крштен у Пасадену у Тексасу. Као младић желео сам да посећујем и друге

цркве како бих са тиме научио више о учењима и њиховим погледима. Баптисти, Методисти, Епископална црква, Каризматични покрети, Назарети, Христова црква, Божија црква, Божија црква у Христоса, читаво Еванђеље, Агапе, Католици, Пресбитеријанци и многи други. Развио сам поприличну глад за „Јеванђељем“ или као што би ми рекли: „Добрим поукама“. Моја истраживања о религијама нису овде стала. Никако. Хиндуизам, Јеврејство, Будизам, Метафизика, сва присутна Америчка убеђења су била део мог истраживања. Само о једном нисам никада истраживао: „Ислам“ Због чега? Добро питање.

Музички свештеник

У сваком случају сам се занимао и за разне облике музике, нарочито за госпелу и класичне. Пошто је моја цела породица била религиозна а уз то и музичарска уследило је да у току свог истраживања будем активан на оба подручја. Све ово ме је логичним следом одвело до једног музичког свештеника за многе цркве у којима сам током тих година био привржен. Године 1.960. сам почео са

подучавањем свирања кејборда, а године 1.963. сам поседовао свој сопствени студио Лаурел, Мериленд, који се звао „Естес Мјузик Студиос“.

Послови у Тексасу, Оклахоми и Флориди

У наредних тридесет година смо ја и мој отац радили заједно на многим пословним пројектима. Држали смо забавне програме, представе и занимљивости. Отварали смо радње за продају пиана и оргуља на читавом путу од Тексаса до Оклахоме и Флориде. Зарадили смо милионе долара у тим годинама, али ипак нисмо могли да нађемо душевни мир који неког задеси када зна да је на истини и да је нашао прави план за спасење. Ја сам сигуран да сте и ви сами себи већ поставили питање:

„Зашто ме је Бог створио?“ или „Ко је заправо Бог?“ „Зашто верујемо у праисконски грех?“ и „Зашто синови Адамови бивају приморавани да његове грехе носе?“ Али ако се ова питања поставе неком (ко верује у то) он ће ти сигурно рећи да је на нама да верујемо а да не питамо, или да је то пак „мистерија“ и да ти не требаш да питаш већ: „Једноставно, веруј, брате!“

Концепт Тројства

Оно што је чудно је да се израз „Тројство“ уопште не спомиње у Библији. И тек двеста година након што се Исус вратио свом свемогућем Творцу се појавила брига религиозних следбеника.

Упитао сам попове и свештенике да ми дају представу о томе како се „један“ могао раздвојити и постати на крају „тројица“ или како сам Бог, Који је у стању да учини све шта жели, није могао једноставно да опрости грехе људи, већ да је прво морао да се спусти на Земљу да се спусти и да постане човек, а да онда све грехе човечанства понесе на себи; мора се имати на уму, да је он ту још увек Бог читавог Свемира и да чини шта жели, како унутар тако и ван универзума, као што то знамо. При томе (упитани свештеници и попови) нису никада одговарали, осим са мишљењима и чудним аналогијама.

Отац - заређени неконфесионални свештеник

Мој отац је у том подручју био јако активан, да подржава црквени рад, нарочито црквене школске програме. У 70-им годинама је постао заређени

свештеник. Он и његова супруга (моја маћеха) познавали су многе ТВ-еванђелисте и мисионаре и чак су посетили Орала Робертса и помогли му при градњи „Прејер Товера“ у Тулсу у Оклахоми. Такође су били велики подржаваоци Џимија Свагарта, Џимија и Темми Фа Бејкера, Џерија Фалвелла, Џона Хаџија и највећег непријатеља Ислама у Америци, Пата Робертсона.

Дељење „Лобес“ записа за Исуса

У раним 80-им смо ја, мој отац и његова супруга радили на томе, а били смо у томе најактивнији у снимању „Лобес“ записа као и њихово бесплатно дељење људима у одмаралиштима, болницама и старачким домовима. Били смо у правом смислу те речи „Душевни победници за Господара“ из дана у дан.

Један човек из Египта

Било је то рана 1.991. година када је мој отац почео да склапа послове са једним човеком из Египта и рекао ми је како жели да се састане са њим.

Предлог ми се свидео приликом замисли тог интернационалног осећаја. Знате већ, пирамиде, сфенкс, река Нил и све те ствари.

Он је био „Муслиман“

Отмичари, киднапери, бомбашаи, терористи – и ко ће знати шта још? А онда је мој отац споменуо да је тај човек „Муслиман“. У почетку сам имао представу о „невернику, отмичару, бомбашу, терористи“ којег ћу срести. Свака нормална особа би одбила ту идеју. Нисам могао да верујем шта моје уши слушају. „Муслиман“? Никако! Подсећао сам свога оца на безброј различитих ствари које смо чули о тим људима.

Лаж о Исламу и муслиманима – рекли су нам, Муслимани:

Нису веровали ни у Бога. Молили су се црној кутији која се налази у пустињи. Чак пет пута дневно љубе под. Никако! Нисам желео да га сретнем! Нисам желео тог муслиманског човека да сретнем. Никако!

Мој отац је инсистирао на томе да га сретнем и

гарантовао ми је да је он пријатан човек. То је било превише за мене. Нарочито јер су Јеванђелисти, који су са нама заједно путовали, мрзели Ислам и Муслимане из дубине душе. Чак су рекли ствари које нису биле истина, како би тиме код људи створили страх од Ислама. И зашто бих се ја онда састајао са тим човеком и зашто бих имао било какве послове са њим?

Идеја – „Направи од њега Хришћанина“

А онда ми је синнула идеја: „Направићемо хришћанина од њега.“ Тако да сам попустио и пристао на сусрет, али под мојим условима. Сусрео сам га са Библијом, крстом и капом на којој је писао „Јесус ис Лорд!“ („Исус је Господар!“). Био сам спреман да се сусретнем са њим у недељу након одласка у цркву како би га срели на добром степену односа са нашим Господаром. Ја бих као и уобичајено своју Библију носио под руком. Свој велики блистајући крст бих окачио да се виори, а на мојој капици је писало: „Исус је Господар!“ током читавог тог фронта. Моја супруга и две ћерке су пошле са нама и били смо спремни да имамо наш први сусрет са „Муслиманом“.

Где је он?

Када сам ушао у радњу и питао оца где је „Муслиман“ он ми је показао и рекао: „Ево, ту је.“ Био сам збуњен. Нипошто.

Турбан и брада?

Био сам почео да тражим огромног човека са великим огртачем, великим турбаном на глави и са брадом која допире до половине његове мајице, као и обрве које преко чела падају, заједно са мачем или неком бомбом испод његовог огртача.

Нема турбана – нема браде – (Нема уопште косе!)

Тај човек није имао уопште браду. Није уопште имао ни једну длаку на својој глави. Био је ћелав. А најбоље од свега је да је са њим било то да је био пријатан са благим и топлим стиском руке. Ово није имало смисла. Помислио сам, ово су терористи и бомбаши? Шта је ово?

Он треба Исуса

Нема везе, ја ћу овог типа да обрадим. Он мора бити „спашен“ у „име Исуса“ и ја и Господар ћемо то учинити.

Увод и испитивање

Након кратког увода упитао сам га:

„Верујеш ли у Бога?“

Одговорио је: „Да.“ – (Добро!)

А онда сам рекао: „Верујеш ли у Адама и Еву?“

Он је одговорио: „Да.“ (Одлично)

Рекао сам: „Шта је са Аврамом? Верујеш ли у њега и како је он покушао да жртвује свога сина?“

Рекао је: „Да.“ (Још боље!)

А онда сам упитао: „Шта је са Мојсијем? И десет Божијих заповести? И дељењу Црвеног мора?“

Опет је рекао: „Да.“ (Боље!)

Онда: „А шта је са другим посланицима, Давидом, Саломоном и Јаковом?“

Он је рекао: „Да.“ (Супер!)

Онда сам питао: „Верујеш ли у Библију?“

Опет је одговорио: „Да.“ (Ок!)

У реду, сада је било време за велико пиање: „Верујеш ли у Исуса? Да је он био Божији Месија?“

Опет је рекао: „Да.“ (Фантастично!)

У реду, ово је било лакше него што сам мислио. Био је скоро спреман да буде хришћанин, а само то није знао. А ја сам био управо тај који ће то учинити.

Шоркирајуће сазнање – Муслимани верују у Библију?

Дошла ми је до ушију чињеница да муслимани верују у Библију. Био сам шокиран. Како се то може десити? Али то није било све, они верују и у Исуса као:

- Изасланика Божијег
- Његовог Посланика
- Чудесно рођење без оца
- Он је био Месија којег је Библија предсказала
- Он је сада код Бога, и јако важно
- Он ће се у задњим данима вратити како би са верницима победио „Антикрита“.

Након што сам дан за даном људске душе добијао за Господара и Исуса, био је за мене велики

успех да једног од тих „муслимана“ ухватим и да га преведем у Хришћанство.

Шоља чаја – Дискусија о вервању

Упитао сам га да ли воли чај, и он је рекао да воли. Стога смо отишли до мале радње у тржном центру како би ту сели и причали о мојој омиљеној теми: веровању. Док смо у тој малој кафитерији седели и сатима разговарали (већину времена сам ја причао) приметио сам да је он љубазан, смирен и чак мало и стидљив. Он је саслушао сваку реч коју сам изустео са пажњом и није ме ни једном прекинуо. Свиђала ми се ова врста човека, и помислио сам да је ту дефинитивно потенцијал да он постане добар Хришћанин. Како сам само имао погрешно мишљење пре сусрета о том току догађаја који се сада пред мојим очима одвијао.

Пристанак на посао

Најпре сам се сложио са својим оцем да уђемо у посао са овим човеком и чак сам му дао предлог да буде са мном на мом пословном путовању кроз

северни део Тексаса. Дан за даном смо ми били заједно и путовали, а при томе смо разговарали о разним стварима, а које су повезане са веровањем које имају различити људи. У том путовању сам наравно могао да пустим пар мојих омиљених радијских програма који говоре о богослужју и слављењу, а како би ми то управо помогло да пренесем Божију поруку овој јадној индивидуи. Причали смо о концепту Бога; значењу живота, смислу стварања, посланицима и њиховим мисијама и како Бог људима саопштава Своју вољу. Доста смо говорили и спомињали наша лична искуства и идеје.

Он се усељава у нашу кућу

Једног дана сам сазнао да се мој пријатељ Мухаммед иселио из куће коју је заједно са својим пријатељем био изнајмио, те да планира неко време да се настани у џамији. Отишао сам до свог оца и питао сам га да ли би могли да позовемо Мухаммеда да живи у нашој великој кући на селу, како би тако остао код нас. Тако би могао да се укључи у пословима и издацима и он би био увек ту спреман када би требали да путујемо. Мој отац је пристао и Мухаммед се уселио код нас.

Наставак позивања

Наравно да сам још увек налазио времена да посећујем своје колеге проповедаче и Јеванђелисте у читавој држави Тексасу. Један од њих је живео на граници између Тексаса и Мексика, а други је живео на граници са Оклахомом. Један од позивача је волео и имао је обичај да носи велики дрвени крст који је био већи од аута. Носио га је на својим леђима и вукао га је земљом и са тим је отишао улицом поред аутопута и та два попречна дрвета су формирала и представљала крст. Људи би заустављали своја аута и одлазили би до њега и питали би га шта је са њим, а он би давао промотивни материјал и књижице о Хришћанству.

Проповедач је доживео срчани удар

Једнога дана је мој пријатељ са крстом доживео срчани удар и морао је да се смести у ветеранску болницу, у којој је остао одређен период. Ја сам уобичавао да га обиђем неколико пута седмично и повео сам са собом Мухаммеда у нади да

сви заједно причамо о темама веровања и о религији и да их можемо међусобно размењивати.

Мој пријатељ није био тиме посебно импресиониран и то је било очито да није желио да зна ишта о Исламу. Потом је једног дана један човек са којим је он делио собу ушао у собу са колицима. Отишао сам до њега и упитао сам га о његовом имену па га је он споменуо али ми се то име учинило бесмисленм, па сам га упитао одакле је, а он је рекао да је са Јупитера. Размислио сам о томе шта је рекао а онда сам почео сам себе да питам да ли сам ја завршио на кардиолошком одељењу, или сам ипак на психијатрији.

Човек у колицима је у потреби за Господаром

Знао сам да је тај човек био усамљен и депресиван и зато је он требао некога у свом животу. Зато сам почео да му говорим о Господару. Читао сам му поглавље „Јонас“ из Старог Тестаментa. Причао сам му причу о посланику Јонасу који је од Господара био послан свом народу како би их извео на Прави пут и да је он након тога побегао са бродом како би напустио свој град, и пожурио је ка мору. Олуја је наступила и брод се скоро преврнуо, тако да су људи

избацили Јонаса са брода. Тада је наишао кит и покупио је Јонаса и прогутао га, а затим је са њим потонуо у морске дубине, где је проборавио три дана и три ноћи. Али је из Божије милости тај кит испловио и испљубао Јонаса како би се могао вратити сигуран у свој град Нинивех.

Поука тога је да не бежимо од својих проблема, јер ми знамо увек оно што смо ми радили и зашта смо се трудили. И оно што је најбитније Бог зна оно што смо ми радили и зашта смо се трудили.

Католички свештеник

Након што сам човеку у колицима испричао свој случај погледао ме је и извинуо се. Рекао ми је да му је жао због његовог грубог понашања и да од скоро има неке озбиљне проблеме. Рекао је да жели да ми исповеди нешто. Ја сам рекао да нисам католички свештеник и да не примам исповести. Одговорио ми је како то зна. У ствари је рекао: „Ја сам католички свештеник.“

Био сам шокиран, желео сам хришћанству да поучим човека који је католички свештеник. Шта ли ће се овде следеће десити?

Свештеник у латинској Америци

Свештеник је почео да прича своју мисионарску причу при цркви од преко 12 година у јужној и средњој Америци и Мексику, па чак и у Њујоршкој пакленој кухињи. Када је отпуштен из болнице требало му је место на којем би могао да се одмара пре него што би отишао и остао код неке католичке породице. Рекао сам свом оцу да је најбоље да га позовемо код себе на селу, да буде са нашом породицом и са Мухаммедом заједно. Сви су пристали и он се уселио код нас.

Свештеници морају да изучавају Ислам? – ДА!

Током вожње ка кући разговарао сам са свештеником о неким верским концептима у Исламу и на моје изненађење он се слагао са њима, а затим је са мном још причао о томе. Био сам шокиран, када ми је испричао да католички свештеници изучавају Ислам и да чак неки од њих у том подручју имају докторат. То је све за мене било јако информативно. Али је било још много ствари које су требале да уследе.

Различите верзије Библије

Након што се уселио код нас почели смо свако вече након вечере за кухињским столом да се окупљамо како би причали о религији.

Мој отац би донио своју Кинг Џејмс верзију Библије, ја своју стандардну верзију Библије, моја супруга је имала још неку другу верзију (можда нека као „Џимми Свагартс „Добре вести за савременог човека“.). Свештеник је наравно имао своју католичку верзију Библије, која садржи унутар себе још седам додатних књига за разлику од протестанске Библије. Тако да смо више времена проводили око расправе која је исправна верзија Библије, него од покушаја да убедимо Мухаммеда да постане хришћанин.

Кур'ан има само једну верзију – на Арапском – и још увек постоји

Сећам се тога да сам га некада упитао о Кур'ану и о томе колико његових верзија постоји, јер су ипак прошло више од 1.400. год. Он ми је рекао да постоји само један Кур'ан. И да се он никада није

променио. Додатно ме је упознао да постоји стотине хиљада људи који читав Кур'ан знају напамет и они су разасути по читавој Земљи у различитим земљама. У вековима од када је објављен Кур'ан, научили су га у потпуности милиони људи напамет и учили би друге који би га од корице до корице и свако слово перфектно без иједне грешке научили напамет. У данашње времен преко девет милиона муслимана зна Кур'ан напамет од корице до корице.

Како то може бити?

То ми се чинило немогућим. Ипак су претходни језици Библије вековима већ били изумрли језици, а оригинални документи су већ стотинама и хиљадама година били изгубљени. Како се онда могло десити да се он (Кур'ан) тако лако сачувао и да може да се научи напамет од корице до корице.

Свештеник и џамија

Како год да је то било једног дана је свештеник упитао Мухаммеда да ли би га смео пратити до џамије да види како тамо изгледа. Вратили су се

говорећи о својим искуствима и ми (укућани) нисмо могли да чекамо да питамо свештеника како му је било и које церемоније тамо уобичавају. Он је рекао да у суштини не раде ништа. Дошли су, помолили се и вратили се. Ја сам рекао: Отишли су? Без икаквих говора или певања? Он је рекао да је тако било.

Свештеник прихвата Ислам!

Неколико дана је прошло и католички свештеник је упитао Мухаммеда да ли би још једном могао да га прати до џамије што је на крају и учинио. Али овај пут је било другачије. Задуго се нису вратили. Смрачило се и ми смо се плашили да им се шта не догоди. Коначно су ушли на врата и одмах сам познао Мухаммеда, али ко је то био са њим? Неко са белим огртачем и белом капицом. Чекај један минут! То је био свештеник! Рекао сам му: Пете? Да ли си то постао муслиман?

Рекао је да је управо тог дана примио Ислам.
СВЕШТЕНИК ЈЕ ПОСТАО МУСЛИМАН!! Шта сада?

Моја супруга привхата Ислам!

Након што сам се попео уз степенице размишљао сам о тим стварима и рекао сам својој супрузи о свим тим стварима. Онда ми је она рекла да ће и она прихватити Ислам. Јер она зна да је то Истина.

Шок!

Сада сам био стварно шокиран! Сишао сам поново низ степенице о пробудио сам Мухаммеда и замолио сам га да се попне како би дискутовали. Шетали смо и читаву ноћ смо разговарали заједно.

Истина је дошла!

У време када је био спреман да клања јутарњу молитву (Сабах намаз) знао сам да је коначно дошла Истина и да је сада био тај део на мени да га одрадим.

Отишао сам иза куће свога оца и нашао комад плоче од дрвета у одлагалишту и баш ту је моје чело додирнуло под окрећући се ка истом смеру ка којем се муслимани пет пута дневно окрећу.

Упути ме! О Боже! Упути ме!

Сада у тој позицији са мојом главом на тој пчочи положеној молио сам: „ О Боже, ако си ту, упути ме, упути ме!“

Знак у мени

И онда након што сам подигао главу приметио сам нешто. Не, нисам видео неке птичице или анђеле како се спуштају са неба, нити сам чуо неке гласове или музику, као ни неко јако светло и муње. Оно што сам приметио је била промена у самом мени. Сада ми је било јасно више него икада и било је време да отклоним све лажи и да не радим ништа више неосновано. Било је време за то да истински радим на томе да постанем прави и исправан човек. Сада сам знао шта треба да урадим.

„Старо“ уклонити и испрати

Онда сам се попео на спрат и окупао сам се са јасном представом да „сперем“ стару грешну особу у коју сам се током времена претворио. И сада сам

приступио новом и свежем животу. Живот заснован на јасној основи Истине и доказа.

Постати нов!

Око једанајест сати тог јутра стао сам пред два сведока, један је био бивши свештеник, који је формално био познат као свештеник Петер Јакобс, а други је био Мухаммед Абдуррахман, и пред њима сам изговорио свој „шехадет“ (Сведочење о једноћи Бога и посланства Мухаммеда, мир над њим).

„Сведочим да нема истинског божанства које заслужује обожавање осим узвишеног Бога (Аллаха) и сведочим да Он нема учесника било каква, и сведочим да је Мухаммед Његов изасланик и роб.“

Моја супруга је била следећа

Након неколико минута је уследила моја супруга и изрекла исто сведочанство. Али њено сведочаство је било пред три сведока (ја сам био трећи).

Затим мој отац

Мој отац је код ове теме био суздржив и сачекао је неколико месеци, пре него што је изговорио свој Шехадет. Али се на крају осећао привученим Исламу и почео је са мном и са другим муслиманима да се заједнички молимо у локалној џамији.

И деца исто!

Деца су повучена из хришћанских школа и уписана су у муслиманске школе. И сада, десет година након тога, доста Кур'ана знају напамет као и многа учења Ислама.

Очева супруга (маћеха) је следећа

Супруга мога оца је кратко пред смрт спознала да Исус није Божији син и да је он велики Посланик, али да није био Бог. Умрла је кратко након неколико месеци након њеног прихватања ислама у 86. години. Нека узвишени Бог то њено сведочанство прихвати. Амин.

Пуна кућа нових муслимана – Шта је следеће?

Сада застаните и размислите. Пуна кућа људи са различитим позадинама и етничким групацијама су се спојили на истини Ислама како би упознали Створитеља и Одржаваоца универзума и како би Га молили. Размислите мало. Католички свештеник, један музички свештеник и проповедник Јеванђелиста, један посвећени свештеник и оснивач хришћанских школа, и деца, чак и бака – сви су примили Ислам!

Његова милост и упута

Само Његовом упутом и милошћу смо ми сви били упућени да видимо истину Ислама онда када нам је копрена скинута са очију и ушију и када више нисмо имали печате на срцима – онда нас је упутио.

Тако, сада сте добили увод моје приче о томе како сам дошао до Ислама и како сам постао муслиман. На интернету има још додатно о овој причи исто као и слике о томе. Нађите, молим вас, себи времена да их погледате и да ми пошаљете емејлове и учините да се приближимо како би сви спознали Истину на основу доказа, како би разумели

наше порекло као и сврху нашег постојања и наше циљеве у овом животу као и на будућем.

Од када сам своју причу објавио на интернету многе интернет странице су је пренеле и постала је најпознатији пример: „Свештениково примање Ислама“.

Још једном вам се захваљујем за вашу посету. И захваљујем свом хришћанском пријатељу који ми је послао емајл са питањем. Да га он није послао не би вероватно имао никада овај задатак да своју причу једном за сва времена напишем о томе како је моја породица, моји пријатељи, ја, и како смо сви ми заједно дошли до Ислама.

Молим вас да не оклевате да ову причу другима доставите. Иштампајте је и копирајте. Дајте њима наше линкове и додајте нашу причу на многе странице и блогове као и у емајловима свима онима које познајете. Можда другима то буде промена исто као што је и нама била.

Нека вас Бог у вашем путовању ка Истини упути на Прави пут. Амин. И нека Он ваша срца и ваше разуме отвори за Истину у овоме свету и за смисао живота. Амин.

Нека је мир на вас и Божија упута, Јединог истинског Бога, Створитеља и Одржаваоца свега онога што постоји.